

Versió electrònica del *Poema de la rosa als llavis* de Joan Salvat-Papasseit

Treball realitzat dins de l'assignatura *Creació de Diàlegs* impartida pel professor Jaume Fuster

INTERIOR. DIA.

Estem al Cafè d'Internet. Hi ha molta gent teclejant davant pantalles d'ordinador. Ens fixen en una pantalla. Està connectada al servei de xat de la UPC. El següent text va apareixent a la part inferior de la pantalla i pujant cap amunt.

ELL: ELLA! Ja he arribat.

ELLA: :-)

ELL: :-). Sento haver arribat tard.

LILÀS (*lletres de color lila*): Ei! Com va? He vist que ja heu arribat i... ja hi som tots! :-)

ELLA: Falta ROSES.

LILÀS (*lletres de color lila*): No crec que vingui. Ha estat al xat aquest matí i li he dit que vindria

ELLA i m'ha dit que així no vindria.

ELL: Em sap greu...

ELLA: Tràquil.la el LILÀS ara anirà a buscar a ROSES. A què si maco?

LILÀS (*lletres de color lila*): Què?

ELL: Sí, el què ha sentit. Vés a buscar a ROSES!

LILÀS (*lletres de color lila*): Ara torno, espero que no em xurimanguin l'ordinador.

ELL: Ei, LILÀS espera!

ELL: LILÀS! LILÀS!

ELLA: Ja no hi és. :-)

ELL: Què?

ELLA: :-)

ELL: Però... si no em coneixes, no saps qui sóc.

ELLA: Sí ets Xxx

ELL: Però que vol dir Xxx?

ALOSA: Joan. Joan Serres .

Al cafè d'Intertnet un noi se separa de la pantalla i mira a tothom qui té al voltant. Està molt vermell. Unes taules més enllà hi ha una noia dreta que està mirant cap allà on és ell. Entre els dos hi ha una noia que és mira un salvapantalles amb un inusitat interès.